

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 25ης Σεπτεμβρίου 1979 *

Στην υπόθεση 232/78,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους νομικούς της συμβούλους, R. Béraud και P. Kalbe, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Mario Cervino, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον N. Museux, με τόπο επιδόσεων την πρεσβεία της Γαλλίας στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Γαλλική Δημοκρατία από τα άρθρα 12 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους H. Kutscher, πρόεδρο, Mackenzie Stuart, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, G. Bosco, A. Touffait, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: A. Van Houtte

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία στις 25 Οκτωβρίου 1978, η Επιτροπή άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι «η Γαλλική Δημοκρατία, εξακολουθώντας να εφαρμόζει, μετά την 1η Ιανουαρίου 1978, το περιοριστικό εθνικό της σύστημα στην εισαγωγή βοείου κρέατος προελεύσεως Ηνωμένου Βασιλείου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, καθώς και από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ». Η Γαλλική Κυβέρνηση, προς άμυνά της, υποστήριξε κυρίως ότι έχει το δικαίωμα, δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 2, της Πράξης Προσχωρήσεως να διατηρεί τους περιορισμούς επί των εισαγωγών για τους οποίους πρόκειται, εφόσον το βόειο κρέας δεν έχει υπαχθεί σε κοινή οργάνωση αγοράς.
- 2 Η Επιτροπή, επικαλούμενη κατά τη διάρκεια της δίκης την εκδοθείσα από το Δικαστήριο, στις 29 Μαρτίου 1979 απόφαση (υπόθ. 231/78, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου), τροποποίησε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα αιτήματά της και ζήτησε από το Δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη των βασικών σκέψεων της αποφάσεως, να αναγνωριστεί ότι το εθνικό σύστημα για την εισαγωγή βοείου κρέατος που διατηρούν οι γαλλικές αρχές ήταν ασυμβίβαστο προς τα άρθρα 12 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, από ορισμένων απόψεών του, ήδη από την 1η Ιουλίου 1977, από άλλες απόψεις, ήδη από την 1η Ιανουαρίου 1975 και, από άλλες, τέλος, απόψεις, ήδη από την ημερομηνία προσχωρήσεως. Κατά την Επιτροπή, όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα απόφαση, μόνο τα νέα κράτη μέλη είχαν το δικαίωμα να επικαλούνται τις διατάξεις του άρθρου 60, παράγραφος 2, της Πράξης Προσχωρήσεως και, κατά συνέπεια, όσον αφορά τα αρχικά κράτη μέλη, πρέπει να εκτιμάται το σύμφωνο προς τη Συνθήκη περιορισμών επί των εισαγωγών, εφαρμoζόμενων επί προϊόντων προελεύσεως άλλου νέου κράτους μέλους, σε συνάρτηση με τις ημερομηνίες που ορίζουν τα άρθρα 35, 36 και 42 της Πράξης Προσχωρήσεως.
- 3 Τα υποβληθέντα υπό της Επιτροπής, στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, νέα αιτήματα είναι απαράδεκτα ως αντίθετα προς τις διατάξεις του άρθρου 38 του

κανονισμού διαδικασίας. Κατ' αυτή τη διάταξη, οι διάδικοι έχουν την υποχρέωση να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς στο δικόγραφο της προσφυγής. Ακόμα και αν το άρθρο 42 του κανονισμού διαδικασίας επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την προβολή νέων ισχυρισμών, ο διάδικος δεν μπορεί κατά τη διάρκεια της δίκης να τροποποιήσει το ίδιο το αντικείμενο της διαφοράς. Από αυτό έπεται ότι το βάσιμο της προσφυγής πρέπει να εξεταστεί αποκλειστικά σε σχέση με τα περιεχόμενα στο εισαγωγικό της δίκης έγγραφο αιτήματα, δηλαδή αυτά που αφορούν την μετά την 1η Ιανουαρίου 1978 περίοδο.

- 4 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις που αποτελούν τη βάση της αποφάσεως της 29ης Μαρτίου 1979, που προαναφέρθηκε, το άρθρο 60, παράγραφος 2, της Πράξης Προσχωρήσεως εξήντησε τα αποτελέσματά του στο τέλος του έτους 1977. Επομένως, αυτή η διάταξη δεν εφαρμόζεται για την περίοδο, για την οποία η Επιτροπή ζήτησε να αναγνωριστεί η παράβαση της Γαλλικής Δημοκρατίας. Πρέπει, επομένως, να μη ληφθεί υπόψη για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς. Η υπό κρίση διαφορά πρέπει να αποφασιστεί βάσει των μόνων διατάξεων της Συνθήκης ΕΟΚ, δηλαδή των άρθρων 12 και 30. Τα επιχειρήματα που η Γαλλική Κυβέρνηση αντλεί από την Πράξη Προσχωρήσεως πρέπει, συνεπώς, να μη ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση της διαφοράς.

Επί της ουσίας

- 5 Είναι δεδομένο ότι, οι εισαγωγές βοείου κρέατος στη Γαλλία υπόκεινται σε περιοριστικό σύστημα εισαγωγών που στηρίζεται σε «τιμή καταφλίου», η οποία προστατεύεται με ένα σύστημα απαγορεύσεως των εισαγωγών και «reversements». Οι εισαγωγές βοείου κρέατος στη Γαλλία δεν επιτρέπονται παρά μόνον όταν ορισμένη τιμή αναφοράς στη Γαλλία φθάνει ή υπερβαίνει το επίπεδο της τιμής καταφλίου. Εξάλλου, ένα «reversements» του οποίου το ποσό ποικίλλει, σε συνάρτηση με την εθνική τιμή αναφοράς του προβείου κρέατος στη γαλλική αγορά, εισπράττεται επί των εισαγωγών ζώντων ζώων και νωπών ή κατεψυγμένων κρεάτων βοοειδών.
- 6 Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι, αυτό το σύστημα είναι αντίθετο προς τις διατάξεις της Συνθήκης περί καταργήσεως των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στο εσωτερικό της Κοινότητας. Εν τούτοις, προκειμένου να δικαιολογήσει τη διατήρηση αυτού του συστήματος και την εφαρμογή του στις εισαγωγές βοείου κρέατος προελεύσεως Ηνωμένου Βασιλείου, προβάλλει, στην ουσία, τρία επιχειρήματα. Πρώτον, προβάλλει τις σοβαρές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της εξαρθρώσεως της εθνικής οργανώσεως αγοράς για την οικονομία ορισμένων οικονομικώς μειονεκτούντων περιοχών, για τις οποίες η κτηνοτροφία αποτελεί σημαντική πρόσδο. Δεύτερον, εφιστά την προσοχή επί της προόδου των εργασιών προς εγκαθίδρυση κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, τονίζοντας το ολέθριο

αποτέλεσμα της μεσολαβήσεως φάσεως ελεύθερου εμπορίου, μεταξύ της καταργήσεως της εθνικής οργανώσεως και της αντικαταστάσεώς της από κοινή οργάνωση. Τέλος, προβάλλει, την ανταγωνιστική ανισότητα που θα προέκυπτε από το γεγονός ότι θα ήταν υποχρεωμένη να καταργήσει τη δική της οργάνωση αγοράς, ενώ στη Μεγάλη Βρετανία, παραμένει άθικτη, στον εν λόγω τομέα κοινή οργάνωση στηριζόμενη στο σύστημα των «deficiency payments», των οποίων το αποτέλεσμα συνίσταται στην επιδότηση των εξαγωγών βοείου κρέατος προς τη Γαλλία.

- 7 Χωρίς να αγνοούνται τα πραγματικά προβλήματα, τα οποία οι γαλλικές αρχές αντιμετωπίζουν στον υπό εξέταση τομέα και το συμφέρον που θα υφίστατο στο να εγκαθιδρυθεί, το συντομότερο, κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, όπως ήδη το τόνισε με τις αποφάσεις της 2ας Δεκεμβρίου 1974 (υπόθ. 48/74, Charmasson, Rec. σ. 1383) και της 29ης Μαρτίου 1979, που προαναφέρθηκαν, ότι, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου της Συνθήκης ΕΟΚ και, όσον αφορά τα νέα κράτη μέλη, η λήξη των ειδικώς προβλεπομένων από την Πράξη Προσχωρήσεως μεταβατικών προθεσμιών, η λειτουργία εθνικής οργανώσεως αγοράς δεν μπορεί πλέον να παρεμβάλλει εμπόδια στο πλήρες αποτέλεσμα των διατάξεων της Συνθήκης περί καταργήσεως των περιορισμών στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, δεδομένου ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα αναλαμβάνουν εφεξής το βάρος των απαιτήσεων των αγορών για τις οποίες πρόκειται. Η παρέλευση των μεταβατικών προθεσμιών συνεπάγεται, επομένως, ότι τα θέματα και οι τομείς που ρητώς περιέρχονται στην Κοινότητα ανήκουν στην κοινοτική αρμοδιότητα, έτσι ώστε, στην περίπτωση που παρίσταται ακόμη ανάγκη να ληφθούν ειδικά μέτρα, αυτά δεν μπορούν πλέον να αποφασιστούν μονομερώς από τα κράτη μέλη για τα οποία πρόκειται, αλλά πρέπει να θεσπίζονται στο πλαίσιο της κοινοτικής έννομης τάξης, που προορίζεται να εγγυηθεί την προστασία του γενικού συμφέροντος της Κοινότητας.
- 8 Εναπόκειται, συνεπώς, στα αρμόδια θεσμικά όργανα και μόνο σ' αυτά να λάβουν εντός των καταλλήλων προθεσμιών τα αναγκαία μέτρα για να εξεύρουν, μέσα σε κοινοτικό πλαίσιο, συνολική λύση του προβλήματος της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος και των ειδικών δυσχερειών που εμφανίζονται σχετικώς σε ορισμένες περιοχές. Το γεγονός ότι αυτές οι εργασίες δεν κατέληξαν εισέτι δεν αποτελεί, ωστόσο, για ένα κράτος μέλος, επαρκή λόγο διατηρήσεως εθνικής οργανώσεως αγοράς, της οποίας τα χαρακτηριστικά είναι ασυμβίβαστα προς τις απαιτήσεις της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, όπως είναι οι περιορισμοί επί των εισαγωγών και η είσπραξη τελών επί των εισαγομένων προϊόντων, υπό οποιαδήποτε ονομασία.
- 9 Η Γαλλική Δημοκρατία δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ύπαρξη ενός τέτοιου συστήματος με τη σκέψη ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, από την πλευρά του, διατήρησε εθνική οργάνωση της αγοράς στον ίδιο τομέα. Στην περίπτωση που η

Γαλλική Δημοκρατία θεωρεί ότι αυτό το σύστημα περιλαμβάνει στοιχεία ασυμβίβαστα προς το κοινοτικό δίκαιο, έχει τη δυνατότητα να ενεργήσει, είτε στους κόλπους του Συμβουλίου, είτε μέσω της Επιτροπής, είτε τέλος στο πλαίσιο των προσφυγών ενώπιον του Δικαστηρίου, για να επιτύχει την κατάργηση αυτών των ασυμβίβαστων προς το κοινοτικό δίκαιο στοιχείων. Σε καμιά περίπτωση, ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να λάβει, μονομερώς, διορθωτικά ή προστατευτικά μέτρα, που έχουν ως σκοπό να αντιμετωπίσουν την ενδεχόμενη αγνόηση, από άλλο κράτος μέλος, κανόνων της Συνθήκης.

- 10 Πρέπει, επομένως, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εθνική οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, την οποία διατηρούν οι γαλλικές αρχές είναι ασυμβίβαστη προς τη Συνθήκη κατά το ότι περιλαμβάνει τον καθορισμό τιμής κατωφλίου, προστατευόμενη από σύστημα απαγορεύσεως των εισαγωγών και την είσπραξη φόρου κατά την εισαγωγή βοείου κρέατος προελεύσεως άλλου κράτους μέλους. Πρέπει να τονιστεί ότι αυτή η διαπίστωση δεν εμποδίζει τις γαλλικές αρχές να λάβουν, υπέρ του τομέα για τον οποίο πρόκειται, εν αναμονή της θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς, κάθε μέτρο ενισχύσεως, του οποίου τα χαρακτηριστικά συμβιβάζονται με τις διατάξεις της Συνθήκης.
- 11 Έπεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εξακολουθώντας να εφαρμόζει, μετά την 1η Ιανουαρίου 1978, το περιοριστικό εθνικό της σύστημα στην εισαγωγή βοείου κρέατος προελεύσεως Ηνωμένου Βασιλείου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

Η Γαλλική Δημοκρατία, εξακολουθώντας να εφαρμόζει, μετά την 1η Ιανουαρίου 1978, το περιοριστικό εθνικό της σύστημα στην εισαγωγή βοείου κρέατος προελεύσεως Ηνωμένου Βασιλείου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Kutscher

Mackenzie Stuart

Pescatore

Sørensen

O'Keefe

Bosco

Touffait

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 1979.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο πρόεδρος
H. Kutscher